Nr. 4.
24.
marz.

Tilskipun,

er

ákveður, að smápeningar þeir, sem hingað til hafa verið í gildi, verði eigi hafðir sem gjaldgengir peningar frá 1. nóvbr. 1875.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Með því fjárhagsráðgjafi Vor þegnlega hefir borið upp fyrir Oss, að búið sje að slá svo mikið af smápeningum úr silfri og kopar samkvæmt peningalögunum 23. maí 1873, að tiltækilegt sje, að kalla inn smápeninga þá í ríkisbánkamynt og ríkismynt, sem hingað til hafa gengið manna á milli, bjóðum Vjer og skipum fyrir samkvæmt 22. gr. í tjeðum peningalögum:

Frá 1. nóvbr. 1875, að þeim degi með töldum, skulu peningar þeir, sem slegnir eru samkvæmt tilskipun 31. júlí 1818, auglysing 9. septbr. 1836, opnu brjefi 19. apríl 1838, auglýsing 18. desbr. 1841 og lögum 4. júlí 1856, og sem verða taldir hjer, eigi framar vera gjaldgengir, hvorki í gjöldum til ríkissóðsins nje manna á milli:

1/3 úr ríkisbánkadal eða tveggja marka peningar eitt mark eða 16 skildinga peningar áttskildingar ferskildingar þrískildingar	úr silfri.
tvískildingar einskildingar hálfskildingar 1/5 úr skildingi	úr eyri.
einskildingar hálfskildingar	úr kopar.

Á Íslandi og Færeyjum skulu samt peningar þessir vera gjeldgengir þangað til 6 mánuðir eru liðnir frá þeim degi, að tilskipun þessi er birt almenningi á venjulegan hátt.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 24. dag marzm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

C. A. Fonnesbech.

Nr. 4. Tilsk. 24. marz er kallar inn smápeninga.
21. dag aprílm. 1875.

Anordning,

Nr. 4.
24.
Marts.

hvorefter

den hidtil gjældende Skillemønt fra 1ste November 1875 ophører at være lovligt Betalingsmiddel.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Da Vor Finantsminister allerunderdanigst har foredraget for Os, at Udmøntningen af Skillemønter i Sølv og Bronce efter Møntloven af 23de Maj 1873 er saavidt fremskreden, at det er tilraadeligt at indkalde den hidtil i Omløb værende Skillemønt efter Rigsbankfoden og Rigsmøntfoden, byde og befale Vi herved i Henhold til samme Møntlovs § 22:

Fra og med 1ste November 1875 ophøre følgende i Henhold til Forordningen af 31te Juli 1818, Bekjendtgjørelse af 9de September 1836, Plakat af 19de April 1838, Bekjendtgjørelse af 18de December 1841 og Lov af 4de Juli 1856 udprægede Mønter at være lovligt Betalingsmiddel saavel til Statskassen som mellem Mand og Mand:

1/3 Rigsbankdalere eller Tomarkstykker En Mark eller 16 Skillingstykker Otteskillingstykker Fireskillingsstykker Treskillingstykker	af Sølv.
Toskillingsstykker Enskillingstykker Halvskillingstykker Femtedelsskillingstykker	af Kobber,
Enskillingstykker Halvskilligstykker	af Bronce.

Paa Island og Færøerne skulle dog disse Mønter vedblive at være lovligt Betalingsmiddel indtil 6 Maaneders-Dagen efter at denne Anordning der er bleven bragt til almindelig Kundskab paa sædvanlig Maade.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 24de Marts 1875.
Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

C. A. Fonnesbech.

Nr. 4. Anordn. 24. Marts om Indkaldelse af Skillemønt.